

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/58/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122201131
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122201131.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačēja a členiek senátu JUDr. Kataríny Slováčekovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v spore žalobcu: C. F., nar. X. L. XXXX, bytom A. XXX, XXX XX M., proti žalovaným: 1/ EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. splnomocnenkyňou: Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, 2/ AUKČNÁ SPOLOČNOSŤ s.r.o., so sídlom Kopčianska 10, Bratislava, IČO: 46 141 341, zast. splnomocnenkyňou: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA - Marek Piršel s.r.o., Kopčianska 10, Bratislava, IČO: 47 255 498, o určenie neexistencie záložného práva, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 24. marca 2022 č.k. 30C/15/2022-42, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd odvolanie žalovanej 2/ vo vzťahu k I. výroku napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie o povinnosti žalovanej 1/ zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam vo výlučnom vlastníctve žalobcu o d m i e t a.
- II. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. o uložení povinnosti žalovanej 1/ zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu p o t v r d z u j e.
- III. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o uložení povinnosti žalovanej 2/ zdržať sa úkonov smerujúcich k uskutočneniu dobrovoľnej dražby nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu m e n í tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia proti žalovanej 2/ z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanej 1/ povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam vo výlučnom vlastníctve žalobcu - nachádzajúcim sa v okrese: Trnava, obec: M., katastrálne územie: M., zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX Okresného úradu Trnava, katastrálny odbor ako byt č. XX nachádzajúci sa na 3. p. bytového domu - A. č. XXX,XXX,XXX so súpisným číslom XXXX, vchod: A. XXX v M., postaveného na pozemku parc. reg. „C“ č. 8259/6 o výmere 616 m², druh: zastavaná plocha a nádvorie, a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a na príslušenstve o veľkosti 6824/417304, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej a žalovanej 2/ povinnosť zdržať sa úkonov smerujúcich k uskutočneniu dobrovoľnej dražby nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu, nachádzajúcim sa v okrese: Trnava, obec: M., katastrálne územie: M., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX Okresného úradu Trnava, katastrálny odbor, ako byt č. XX nachádzajúci sa na 3. p. bytového domu - A. č. XXX,XXX,XXX so súpisným číslom XXXX, vchod: A. XXX v M., postaveného na pozemku parc. reg. „C“ č. 8259/6 o výmere 616 m², druh: zastavaná plocha a nádvorie, a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a na príslušenstve o veľkosti 6824/417304, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

2. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 325 ods. 1 a ods. 2 písm. d/, § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1 C.s.p. (Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov); § 52, § 54a, § 100 ods. 1 a 2, § 101, § 151a, § 151j ods. 1 a 2, § 151l ods.1 a 4, § 151m ods.1, § 524 O. z. (Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb.).

3. Vecne dôvodil tým, že mal osvedčené, že žalovaná 2/ pripravuje dražbu nehnuteľností, ktoré sú vo vlastníctve žalobcu, keď túto dražbu inzeruje na svojej webovej stránke. Pripravovaná dražba nehnuteľností má byť realizovaná v rámci výkonu záložného práva v prospech žalovanej 1/, keď síce na liste vlastníctva, na ktorom sú zapísané nehnuteľnosti, sú zapísané dve záložné práva, avšak iba pri záložnom práve zriadenom v prospech žalovanej 1/ je registrované oznámenie o začatí výkonu záložného práva a zároveň oznámenie o začatí výkonu záložného práva a jeho registrácia je podmienkou predaja nehnuteľností na dražbe. Záložné právo, ktoré má byť vykonané, zabezpečuje pohľadávku žalovanej 1/ voči žalobcovi, ktorú žalovaná 1/ nadobudla na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, pričom pôvodným veriteľom pohľadávky bola ČSOB. Zabezpečená pohľadávka vznikla zo zmluvy o úvere medzi žalobcom a ČSOB zo dňa 03.01.2007, pohľadávka sa stala v celom rozsahu splatná dňa 20.05.2015. Žalovaná 1/ sa v konaní na súde prvej inštancie pod sp.zn. 20Csp/203/2018 domáhala nezaplatenej pohľadávky z uvedenej zmluvy, pričom súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu, že pohľadávka je v celom rozsahu premlčaná. Žalobca sa v konaní na prvoinštančnom súde pod sp.zn. 22Csp/132/2017 domáha vydania bezdôvodného obohatenia, keďže mal úver preplatiť. Žalobca tak osvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami konania, keď osvedčil, že žalovaná 1/ a žalovaná 2/ realizujú úkony smerujúce k výkonu záložného práva formou dražby, pričom realizácia dražby nehnuteľností, v ktorých má žalobca a jeho rodina obydlie, za situácie, keď existujú dôvodné pochybnosti o tom, či je žalovaná 1/ oprávnená vykonať dobrovoľnú dražbu (či už z dôvodu premlčania záložného práva alebo z dôvodu, že zabezpečený záväzok zanikol), by mohla výrazným spôsobom zasiahnuť do práv a právom chránených záujmov žalobcu a spôsobiť mu značnú ujmu na jeho právach. Súd prvej inštancie mal tiež osvedčenú dôvodnosť a trvanie nároku. Záložné právo je majetkové právo, a preto v zmysle § 100 ods. 2 O.z. podlieha premlčaniu. Záložné právo sa premlčí vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe (§ 101 O.z.). Premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa záložné právo mohlo vykonať po prvý raz. Keďže právna predchodkyňa žalovanej 1/ dňa 12.08.2015 oznámila začatie výkonu záložného práva a bola oprávnená vykonať záložné právo po 30 dňoch od doručenia tohto oznámenia, je zrejmé, že premlčacia doba už uplynula (od oznámenia o začatí výkonu záložného práva do dňa vyhotovenia tohto rozhodnutia uplynulo viac ako 6,5 roka), a to aj s prihliadnutím na to, že neodkladným opatrením bola právna predchodkyňa žalovanej 1/ zaviazaná zdržať sa výkonu záložného práva, keď toto neodkladné opatrenie bolo následne zrušené a bolo platné po dobu cca 13 mesiacov. Záložné právo sa nepremlčí skôr, než zabezpečená pohľadávka (§ 100 ods. 2 posledná veta O.z.). Zabezpečená pohľadávka je však premlčaná. Hoci súd prvej inštancie nemal osvedčené tvrdenie žalobcu o tom, že úver je v celom rozsahu zaplatený resp. preplatený, keď na takýto záver žalobca nepredložil dostatočné skutkové tvrdenia, skutočnosti, ktoré mal súd prvej inštancie za osvedčené tak, ako sú opísané vyššie považoval za dostatočné na nariadenie neodkladného opatrenia, keď mal osvedčenú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, ako aj dôvodnosť a trvanie nároku. Neodkladné opatrenie časovo ohraničil do právoplatného skončenia konania vo veci samej, keď vo veci samej bude jednoznačne vyriešená otázka existencie resp. neexistencie záložného práva.

4. Proti tomuto uzneseniu podali včas odvolanie žalované 1/ a 2/, a to žalovaná 1/ voči uloženej povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva a žalovaná 2/ v celom rozsahu.

5. Žalovaná 1/ podala odvolanie prostredníctvom splnomocnenkyne z dôvodu, že: - neboli splnené procesné podmienky; - rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; - a z dôvodu, že jej súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v uvedenej časti zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne a prizná jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Úvodom uviedla, že na Okresnom súde Trnava už bolo vedené konanie pod sp. zn. 22Csp/132/2017, predmetom ktorého bol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zdržať sa výkonu záložného práva k totožným nehnuteľnostiam, ako aj v tomto prípade. Pôvodný návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia bol právoplatne zamietnutý uznesením súdu č. k. 22Csp/132/2017-119 zo dňa 08.03.2021. Podľa ust. § 230 C.s.p. „Ak sa o veci právoplatne

rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.“ Podľa ust. § 329 ods. 3 C.s.p. „Ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.“ Podľa R 25/2011: „Pokiaľ nedôjde k zmene skutkových okolností, tvorí právoplatné uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, prekážku právoplatne rozsúdenej (§ 159 ods. 3 OSP v spojení s § 167 ods. 1 O.s.p.)“ S ohľadom na skutočnosť, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa rovnako domáhal uloženia povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva k totožným nehnuteľnostiam už bol v minulosti právoplatne zamietnutý, bolo podľa jej názoru povinnosťou súdu posúdiť, či došlo k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie. Napriek skutočnosti, že súd v odôvodnení konštatoval predošlé zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo strany žalobcu, tak prekážku právoplatne rozhodnutej veci v zmysle ust. § 230 C.s.p. v spojení s ust. § 329 ods. 3 C.s.p. žiadnym spôsobom neodôvodnil ani neskúmal, a to napriek tomu, že ide o neodstrániteľnú prekážku, ktorú je súd povinný skúmať z úradnej povinnosti počas celého konania a preto bol povinný sa vysporiadať s prekážkou res iudicata a posúdiť, či v prejednávanom prípade došlo k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie a konkrétne tieto skutočnosti opísať, aby bol vôbec oprávnený vec prejednať a rozhodnúť o podanom návrhu. Súd prvej inštancie sa však v odôvodnení svojho rozhodnutia žiadnym spôsobom nevysporiadal s prekážkou právoplatne rozhodnutej veci, pričom rozhodnutie, ktoré vytvára prekážku res iudicata bolo doložené k návrhu ako príloha a navyše ho súd spomenul v odôvodnení napádaného uznesenia, a teda nepochybne mal vedomosť o predošlom rozhodnutí, preto je odôvodnenie súdu nepreskúmateľné a súd tak nesprávnym procesným postupom jej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V zmysle ust. § 329 ods. 3 C.s.p. je možné nariadiť neodkladné opatrenie po tom, čo už bol v minulosti návrh na jeho nariadenie právoplatne zamietnutý výlučne v prípade, ak dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie a súd v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol žiadnu zmenu skutkových okolností, tak nebol oprávnený rozhodnúť, resp. nariadiť neodkladné opatrenie z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci. Podľa ustanovenia § 324 ods. 1 C.s.p. „Pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.“ Podľa ustanovenia § 325 ods. 1 C.s.p. „Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.“ Podľa ustanovenia § 328 ods. 1 C.s.p. „Ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.“ Podľa ustanovenia § 151a O.z. „Záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len „záloh“), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.“ Podľa ustanovenia § 151b ods. 1 OZ „Záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou, schválenou dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva, rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, alebo zákonom. Zmluva o zriadení záložného práva na hnutelnú vec sa nemusí uzatvoriť v písomnej forme, ak záložné právo vzniká odovzdaním veci podľa tohto zákona.“ Podľa ustanovenia § 151j O.z. „Ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva. V rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona, alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.“ Podľa ustanovenia § 151l ods. 4 O.z. „Ak je záložné právo zapísané v katastri nehnuteľností, záložný veriteľ je povinný jedno vyhotovenie oznámenia o začatí výkonu záložného práva zaslať príslušnému okresnému úradu, ktorá začatie výkonu záložného práva vyznačí v katastri nehnuteľností.“ Podľa ustanovenia § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len „ZoDD“) „V prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby.“ Podľa ustanovenia § 21 ods. 5 ZoDD „Ak vydražiteľ zmaril dražbu alebo ak súd určil dražbu za neplatnú, účinky príklepu zanikajú ku dňu príklepu.“ Ako vyplýva z vyššie citovaných zákonných ustanovení, právny poriadok Slovenskej republiky ponúka tomu, kto má za to, že jeho vlastnícke právo bolo porušené (okrem iného napr. aj nezákonným výkonom dobrovoľnej dražby) celý rad prostriedkov právnej ochrany (vrátane žaloby o neplatnosť dobrovoľnej dražby). V prípade využitia týchto prostriedkov právnej ochrany a úspechu v takomto konaní sa porušené práva tejto osoby navyše obnovujú spätne k času, ktorý predchádzal vykonaniu nezákonnej dražby. Prihliadnuc k nepremlčateľnosti vlastníckeho práva a tiež existencii vyššie špecifikovaných prostriedkov právnej ochrany voči neoprávneným zásahom do vlastníckeho práva vlastníka (napr. výkonom nezákonnej dražby) odpadá potreba dočasnej úpravy pomerov strán

neodkladným opatrením. Samotné obydlie nie je prekážkou výkonu záložného práva a v plnom rozsahu sa stotožňuje a poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, č.k. 11Co/144/2019 - 171 zo dňa 17.07.2019, cit.: „Inštitút záložného práva a inštitút dobrovoľnej dražby sú súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky. Záložné právo slúži na zabezpečenie práva veriteľa na splnenie záväzku dlžníkom, ktorý dlžníkovi vyplýva zo záväzkovo-právneho vzťahu. Záložné právo má k záväzkovému právnemu vzťahu akcesorickú povahu; vznik a trvanie záložného práva súvisí so zabezpečenou pohľadávkou; záložné právo plní zabezpečovaciu a uhradzovaciu funkciu. Založenie predmetu záložného práva donucuje dlžníka, aby sa splnením svojho záväzku zbavil záložného práva, ktoré ho obmedzujú pri nakladaní so zálohom. Uhradzovacia funkcia sa prejavuje v možnosti veriteľa dosiahnuť uspokojenie zabezpečenej pohľadávky zo zálohy, ak jeho pohľadávka nebude riadne splnená. Záložné právo upravené v Občianskom zákonníku je legitímny právny inštitút, na realizáciu ktorého slúži zákon o dobrovoľných dražbách. Citované právne normy neboli konštatované ako rozporné s Ústavou SR, nemožno preto zakázať žalovanému výkon jeho záložného práva dobrovoľnou dražbou, keďže toto právo má žalovaný zriadené v zmysle zákona, na základe záložnej zmluvy, a to bez zreteľa na to, či sa jedná o obydlie žalobcu alebo nie. Ochranu obydlia nie je možné ponímať absolútne tak, že každá dražba je porušením ústavného práva na ochranu obydlia. Tieto závery nevyplývajú ani z nálezov ústavného súdu, ani z rozsudkov Európskeho súdu pre ľudské práva. Neoprávnený zásah do obydlia je totiž zásah, ktorý nemá oporu v zákonnej úprave, nesleduje legitímny cieľ, nedbá na podstatu a zmysel obmedzovaného základného práva a slobody alebo nie je nevyhnutným a neprimeraným na dosiahnutie legitímneho cieľa (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 13/2000 zo dňa 10.07.2001).“ Záložné právo predstavuje právny prostriedok zabezpečenia pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva. Ide teda o zákonom dovolený a najmä predpokladaný zabezpečovací inštitút. V danom prípade sú predmetom záložného práva nehnuteľnosti. Žalobca si pri uzatváraní úverovej zmluvy bol vedomý toho, že v prípade, ak nebude plniť svoje povinnosti plynúce z tejto zmluvy ako hlavného záväzkového vzťahu zabezpečeného záložným právom (t. j. najmä ak nebude uhrádzať pohľadávku v dohodnutých mesačných splátkach riadne a včas), môže veriteľ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru (t. j. požadovať splatenie celej pohľadávky jednorazovo) a tiež sa domáhať uspokojenia svojej pohľadávky výkonom záložného práva. Z plenárneho rozhodnutia Ústavného súdu SR, č.k. PL. ÚS 23/14 vyplýva, cit. „samotné uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva so sebou prináša možnosť pre záložného veriteľa speňažiť záloh prostredníctvom dobrovoľnej dražby, pričom vystupuje ako zástupca záložcu. Vzhľadom na uvedené sa dobrovoľná dražba odvíja od predchádzajúceho úkonu vlastníka, ktorý dáva súhlas na budúce speňaženie určitého svojho majetku určitým spôsobom regulovaným právom.“ Žalovaný 1/ podporne poukazuje na nasledovné súdne rozhodnutia, v zmysle ktorých je argumentácia žalobcu obsiahnutá v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia relevantná v konaní o určenie neplatnosti dražby podľa osobitného predpisu a nie ako dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.01.2019, č.k. 4Cob/7/2019 - 108, cit.: „Záložný dlžník sa môže brániť proti návrhu záložného veriteľa na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky z výťažku speňaženia zálohu aj podaním žaloby o určenie, že tu záložné právo nie je, ak preukáže naliehavý právny záujem. V tejto súvislosti sa odvolací súd stotožnil s tvrdením odvolateľa. Ak žalovaní postupujú v súlade so zákonom (ZoDD) a žalobca nevyužil vyššie uvedené možnosti, neodkladné opatrenie nemôže postihovať postup, ktorý je v súlade so zákonom. K tvrdeniu žalobcu, že nariadením neodkladného opatrenia nedôjde k neprimeranému zásahu do práv žalovaných, odvolací súd dodáva, že práve výkon dobrovoľných dražieb je predmetom podnikania žalovaného 1/ a nariadením neodkladného opatrenia mu bude obmedzená jeho podnikateľská činnosť, hoci nie je osvedčené, že žalovaný 1/ koná v rozpore so ZoDD. Odvolací súd tiež podotýka, že samotná existencia záložného práva, ktorá je spochybňovaná v rámci konania vo veci samej spolu so zmluvou o poskytnutom úvere, nie je dôvodom pre vyhovenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. (...) vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že žalobca neosvedčil naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov, neosvedčil, že zo strany žalovaného 1/ a 2/ dochádza k takému správaniu, ktoré vyžaduje nevyhnutnú úpravu pomerov medzi stranami. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 388 CSP zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.“ Podľa uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 02.05.2019, č.k. 6Co/101/2019 - 330, cit.: „Preto treba urobiť záver, že navrhované neodkladné opatrenie nemá súvis s konaním o veci samej a vzhľadom na to tu nie je naliehavá potreba dočasnej úpravy pomerov strán. Argumentácia žalovaných obsiahnutá v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia by bola relevantná v konaní o určenie neplatnosti dražby v zmysle § 21 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z.z. iniciovanom žalovanými. V prejednávanej veci predmetom ktorej je zaplatenie dlžnej sumy z predmetných hypotekárnych úverov, nie je povinnosťou súdu skúmať,

či boli alebo neboli porušené ustanovenia zák. č. 527/2002 Z.z., teda či dražba (ktorá navyše ešte neprebehla), bude alebo nebude v súlade s týmto zákonom. Okrem toho, z ustálenej judikatúry vyplýva, že otázku neplatnosti dobrovoľnej dražby nemôže súd posudzovať v inom konaní než v konaní podľa § 21 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z.z., a to ani ako otázku prejudiciálnu - predbežnú (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 186/2010). Žalobcovi treba prisvedčiť aj v tom, že podmienkou pre výkon záložného práva nie je podanie žaloby o zaplatenie dlžného úveru. Pre výkon záložného práva sa totiž nevyžaduje exekučný titul, ako je tomu v prípade exekúcie.“ Podľa uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.05.2020, sp. zn. 15CoCsp/13/2020, cit.: „Vlastnícke právo fyzickej aj právnickej osoby podľa článku 20 Ústavy Slovenskej republiky požíva rovnakú ochranu. Žalobcovia v prejednávacom prípade neosvedčili potrebu chrániť ich vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom záložnej zmluvy vo väčšom rozsahu než právo žalovaného na vrátenie poskytnutého úveru (postúpenej pohľadávky). Sami žalobcovia nepopreli, že si svoje povinnosti zo zmlúv o splátkovom úvere riadne a včas neplnili. Podľa žalovaného dlh žalobcov zo zmlúv o splátkovom úvere predstavuje len na istine sumu 302.419,29 eur, ktorú výšku dlhu žalobcovia v konaní nerozporovali.“ Žalobca v podanej žalobe namieta premlčanie výkonu záložného práva. Pre nedodržanie zmluvných povinností žalobcu zo zmluvy o poskytnutí úveru zo dňa 03.01.2007 došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru jej právnym predchodcom, a to podaním zo dňa 21.05.2015. Je zrejmé, že najskôr dňom nasledujúcim, t. j. 22.05.2015 bolo možné pristúpiť k výkonu záložného práva. Výkon záložného práva, ktorý sa žalobca snaží podanou žalobou zmariť, sa začal ešte v čase, kedy nebola premlčaná pohľadávka zo zmluvy ani samotný výkon záložného práva. Podľa ustanovenia § 100 ods. 2 O.z. „Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.“ Podľa ust. § 112 OZ „Ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie.“ Podľa ust. § 151j ods. 2 OZ „Ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže sa záložný veriteľ uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď zabezpečená pohľadávka je premlčaná.“ Postupca ako záložný veriteľ oznámil žalobcovi ako aj Okresnému úradu Trnava, katastrálny odbor začatie výkonu záložného práva v podaní zo dňa 12.08.2015 označenom ako „Oznámenie o začatí realizácie záložného práva“. Na základe oznámenia o začatí výkonu záložného práva záložným veriteľom, Okresný úrad Trnava, katastrálny odbor zapísal k založeným nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území M., zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX poznámku o začatí výkonu záložného práva, pričom po postúpení pohľadávky žalovaná 1/ pokračovala vo výkone záložného práva, ktoré začal jej právny predchodca. Podľa ustanovenia § 151l ods. 1 O.z. „Začatie výkonu záložného práva je záložný veriteľ povinný písomne oznámiť záložcovi a dlžníkovi, ak osoba dlžníka nie je totožná s osobou záložcu, a pri záložných právach registrovaných v registri záložných práv aj zaregistrovať začatie výkonu záložného práva v tomto registri, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak. V písomnom oznámení o začatí výkonu záložného práva záložný veriteľ uvedie spôsob, akým sa uspokojí alebo sa bude domáhať uspokojenia zo zálohu.“ Podľa ustanovenia § 151l ods. 4 O.z. „Ak je záložné právo zapísané v katastri nehnuteľností, záložný veriteľ je povinný jedno vyhotovenie oznámenia o začatí výkonu záložného práva zaslať príslušnému okresnému úradu, ktorá začatie výkonu záložného práva vyznačí v katastri nehnuteľností.“ Je zrejmé, že registrácia oznámenia o začatí výkonu záložného práva predstavuje samotné začatie výkonu záložného práva a ide zároveň o uplatnenie práva na príslušnom orgáne. Týmto okamihom záložný veriteľ zahájil výkon záložného práva, pričom v prípade nehnuteľnosti ide o výkon záložného práva jej predajom na dobrovoľnej dražbe. Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, II. ÚS 250/2011 - 30, zo dňa 8. decembra 2011, cit.: „Vznesenie námietky premlčania záložného práva je významné iba vo vzťahu k právu záložného veriteľa domáhať sa uspokojenia zo zálohu, pričom je zrejmé, že túto námietku môže vzniesť iba záložca a prvý raz tak môže (úspešne) urobiť až v momente, keď uplynula premlčacia doba aj zabezpečovanej pohľadávky, nielen trojročná premlčacia doba pre premlčanie práva záložného veriteľa domáhať sa uspokojenia zo zálohu. V prípade ak tieto premlčacie doby uplynuli, záložný veriteľ nezačal s predajom zálohu a záložcom bola námietka premlčania vznesená, stráca záložný veriteľ možnosť domáhať sa (proti vôli záložcu) uspokojenia zo zálohu, pretože jeho záložné právo je premlčané.“ Vo vzťahu k určeniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, resp. k možnému zániku zabezpečeného záväzku z dôvodu splatenia istiny úveru poukázala na to, že úver poskytnutý zo zmluvy nie je spotrebiteľským úverom v zmysle zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZoSU“) ani úverom na bývanie v zmysle zák. č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a teda určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vôbec neprichádza do úvahy, nakoľko

zákon neumožňuje použiť uvedenú sankciu k úveru, ktorý nespadá aspoň pod jeden z vyššie uvedených právnych predpisov. Podľa ust. § 1 ods. 2 ZoSÚ „Zákon sa nevzťahuje na zmluvy e) o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver.“ S ohľadom na skutočnosť, že na základe Zmluvy bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 670.000,- Sk (22.239,93 eur), tak ZoSÚ sa na prejednávany prípad nemôže aplikovať z dôvodu, že suma poskytnutého úveru presahuje sumu 20.000,- eur, a teda v zmysle ust. § 1 ods. 2 písm. e) ZoSÚ je aplikácia ZoSÚ vylúčená a preto úver poskytnutý zo Zmluvy nemôže byť posúdený ako bezúročný a bezpoplatkový. Pokiaľ teda súd dospel k záveru, že existujú dôvodné pochybnosti, či zabezpečený záväzok zanikol z dôvodu preplatenia úveru v súvislosti s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, tak rozhodnutie súdu prvej inštancie nepochybne vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci nakoľko poskytnutý úver nespadá pod ZoSÚ.

6. Žalovaná 2/ podala odvolanie voči uzneseniu súdu prvej inštancie v celom rozsahu prostredníctvom splnomocnenkyne, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p.). Uviedla, že zo strany žalobcu nedošlo k preukázaniu splnenia skutkových a právnych dôvodov pre vydanie neodkladného opatrenia, a tak nariadené neodkladné opatrenie a ním spôsobené znemožnenie výkonu záložného práva predstavuje závažný nevyvážený zásah do práva žalovanej 1/, ako aj jej práva. Z plenárneho rozhodnutia Ústavného súdu SR, č.k. PL. ÚS 23/14 vyplýva, že samotné uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva so sebou prináša možnosť pre záložného veriteľa speňažiť záloh prostredníctvom dobrovoľnej dražby, pričom vystupuje ako zástupca záložcu. Vzhľadom na uvedené sa dobrovoľná dražba odvíja od predchádzajúceho úkonu vlastníka, ktorý dáva súhlas na budúce speňaženie určitého svojho majetku určitým spôsobom regulovaným právom, (t.j. v súčasnosti § 151j ods. 1 O.z. v spojitosti s ustanoveniami zákona č. 527/2002 Z.z.). Súd svojím rozhodnutím zakázal žalovanej 1/ realizáciu jej zákonných opatrení, pričom uvedený postup je v priamom rozpore s Ústavou SR (najmä čl. 1, čl. 2 a čl. 144 ods. 1 Ústavy SR). Predpokladom preukázania potreby nariadenia neodkladného opatrenia je skutočnosť, že tu hrozí ireverzibilný, či veľmi ťažko napravitelný právny stav. Právny poriadok Slovenskej republiky obsahuje ucelený súbor prostriedkov právnej ochrany, vrátane osobitne konštruovanej žaloby, kedy sa ten, kto tvrdí, že bolo jeho právne postavenie, napr. nezákonnou dražbou dotknuté, môže bez väčšej právnej zložitosti domáť ochrany svojho právneho postavenia a stav sa obnovuje spätne (ex tunc), t.j. k času pred vykonaním dražby. Za situácie, kedy sa vlastnícke právo nepremlčuje a existuje tu žaloba na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby v zmysle ust. § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len „ZoDD“), uvedené vylučuje potrebu dočasnej úpravy, a rovnako tak vylučuje i možnosť túto potrebu dočasnej úpravy osvedčiť. Právnej ťarchy a možnosti vykonať záložné právo si bol žalobca plne vedomý a zaviazal sa výkon záložného práva strpieť. Na rozdiel od žalobcu však majetkové poškodenie žalovaných 1/ a 2/ každým dňom narastá a nie je zrejmé, či bude môcť byť reparované. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp.zn.: 3Cdo 156/2009 zo dňa 29.03.2010, cit: Záložné právo v zmysle § 151a Občianskeho zákonníka slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva; umožňuje, aby veriteľ uspokojil svoju pohľadávku z predmetu zálohu, ak pohľadávka, ktorá ním bola zabezpečená, nebude riadne a včas splnená. Vznik a zánik záložného práva sa odvíja od vzniku alebo zániku zabezpečovanej pohľadávky. Ak pohľadávka, ktorá bola zabezpečená záložným právom, zanikne, zaniká aj záložné právo. V prípade prechodu alebo prevodu (aj postúpenia) pohľadávky záložné právo prechádza na nadobúdateľa pohľadávky. (. . .) Oprávneniu záložného veriteľa domáhať sa uspokojenia pohľadávky zabezpečenej záložným právom výťažkom zo zálohu bol zákonom o dobrovoľných dražbách (účinným od 1. januára 2003) vytvorený nový inštitucionálny rámec. Pre účely prejednávanej veci je potrebné uviesť, že v zmysle zákona o dobrovoľných dražbách:

Dražbou sa rozumie verejné konanie, ktorého účelom je prechod vlastníckeho práva alebo iného práva k predmetu dražby, konané na základe návrhu navrhovateľa (viď bližšie § 2 písm. a/). Vydražiteľom je účastník dražby, ktorému bol udelený príklep (§ 2 písm. g/). Dražobníkom je osoba, ktorá organizuje dražbu a spĺňa podmienku ustanovené týmto a osobitným zákonom a vzniklo jej oprávnenie na prevádzkovanie príslušnej živnosti (§ 6 ods. 1 veta prvá). Navrhovateľom dražby je vlastník predmetu dražby alebo osoba oprávnená konať v mene vlastníka podľa osobitného zákona (ďalej len „záložný veriteľ“), ktorý za podmienok ustanovených týmto zákonom navrhuje vykonanie dražby (§ 7 ods. 1). Navrhovateľ dražby je povinný písomne Vyhlásiť, že predmet dražby je možné dražiť. Ak je navrhovateľom dražby záložný veriteľ, je povinný písomne vyhlásiť aj pravosť, sumu a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva podľa tohto zákona (§ 7 ods. 2). Dražbu je

možné vykonať len na základe písomnej zmluvy o vykonaní dražby, ktorú uzavrie navrhovateľ dražby s dražobníkom (§ 16 ods. 1 text pred bodkočiarkou). Prílohou zmluvy je aj písomné vyhlásenie záložného veriteľa o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva, a o tom, že predmet dražby je možné dražiť (§ 16 ods. 3 veta druhá). V prípade, ak boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Toto právo zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa konania dražby (§ 21 ods. 2). Súd určí neplatnosť dražby, ak je na tom naliehavý právny záujem (§ 21 ods. 3). Navrhovateľ dražby zodpovedá za správnosť vyhlásenia o tom, že predmet dražby je možné dražiť. Záložný veriteľ zodpovedá za pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva. Zodpovednosti za škodu, ktorá vznikne porušením povinnosti podľa tohto odseku, sa nemožno zbaviť (§ 33 ods. 2).

Podľa uznesenia Krajského súdu v Trnave sp.zn.: 10Co/117/2018 zo dňa 31.07.2018, ktorým Krajský súd v Trnave zrušil uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým nariadil neodkladné opatrenie, cit: Procesné zabezpečenie má vždy nevyhnutne vzťah ku konkrétnemu hmotnoprávnemu nároku, bez ohľadu na druh neodkladného opatrenia, keďže zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ani ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Jeho podstatou je totiž obmedzenie určitých práv a ukladanie subjektívnych povinností rozhodnutím súdu, a to vo vzťahu k slobodným a autonómnym právnym subjektom. (Veľké komentáre, Civilný sporový poriadok, Števček a kol.).

Hoci posúdenie úspešnosti tohto osvedčenia podlieha špecifickým kritériám typickým pre inštitút neodkladného opatrenia, bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy. Pri osvedčovaní dôvodnosti a trvania chráneného nároku, teda nároku vo veci samej, je žalobca povinný dosiahnuť tzv. hodnoverné osvedčenie (keďže zjavne nedôvodnému nároku nemožno poskytnúť predbežnú procesnú ochranu). Osvedčené skutočnosti majú preto spĺňať atribút V1sokkej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska hmotného a procesného práva legitimizuje vyhovujúci výrok a teda nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia (Veľké komentáre, Civilný sporový poriadok, Števček a kol.).

Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania meritórneho nároku môže žalobca dosiahnuť najmä relevantnými skutkovými tvrdeniami a listinnými dôkaznými prostriedkami, ktoré budú viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe je v danom štádiu konania vyššia než pravdepodobnosť jej zamietnutia. Je treba však zdôrazniť, že dokazovanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu V1žadovanom v základnom konaní. V posudzovanej veci súd prvej inštancie konštatoval osvedčenie a opodstatnenosť nariadenia neodkladného opatrenia vo veci podanej určovacej žaloby, s poukazom na existenciu právneho vzťahu medzi stranami sporu (preukázaného uzavretou zmluvou o splátkovom úvere a tiež zmluvou o zriadení záložného práva, mandátnou zmluvou), ktorý vyžaduje dočasnú úpravu do právoplatného skončenia konania vo veci samej. S poukazom na vyššie uvedenú obligatórnu osobitnú obsahovú náležitosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako i na rozsiahlosť žalobného petitu (navrhovaných meritórnych výrokov súdneho rozhodnutia), v odôvodnení napadnutého uznesenia absentovalo posúdenie hodnoverného osvedčenia jednotlivých nárokov vo veci samej.

Podľa uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp.zn.: 4Cob/7/2019 zo dňa 31.01.2019, ktorým Krajský súd v Bratislave zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, cit: Ako bolo vyššie uvedené, neodkladné opatrenie má opodstatnenie tam, kde v konkrétnom prípade je odôvodnená obava, že jeho nenariadením by sa podstatne zhoršila právna pozícia navrhovateľa v danom právnom vzťahu. Pre nariadenie neodkladného opatrenia postačuje, ak je osvedčený nárok, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Súd pred jeho nariadením nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, musia byť však osvedčené aspoň základné skutočnosti. Osvedčenie znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Osvedčená skutočnosť sa vzhľadom na všetky okolnosti musí súdu javiť ako nanajvyš pravdepodobná. Žalobca základné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nutnosť nariadenia neodkladného opatrenia nepreukázal. Odvolací súd dodáva, že uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva dáva záložnému veriteľovi možnosť speňažiť záloh prostredníctvom dobrovoľnej dražby, čo žalovaný 2/ urobil. Žalovaný V pristúpil k predaju zálohu na dražbe podľa zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, čím obaja žalovaní postupovali v súlade so zákonom. Podľa ust. § 21 ods. 2 ZoDD, v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že h)m bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Podľa ust. § 21 ods. 3 ZoDD osoba, ktorá podala na súde žalobu podľa odseku 2, je povinná oznámiť príslušnému

okresnému úradu začatie súdneho konania. Z uvedeného Vyplýva, že v prípade, ak boli porušené ustanovenia ZoDD a záložný dlžník si myslí, že bol dotknutý na svojich právach, môže požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Záložný dlžník sa môže brániť proti právu záložného veriteľa na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky z výťažku speňažené/w zálohu aj podaním žaloby o určenie, že tu záložné právo nie je, ak preukáže naliehavý právny záujem. V tejto súvislosti sa odvolací súd stotožnil s tvrdením odvolateľa. Ak žalovaní postupujú v súlade so zákonom (ZoDD) a žalobca nevyužil vyššie uvedené možnosti, neodkladné opatrenie nemôže postihovať postup, ktorý je v súlade so zákonom. K tvrdeniu žalobcu, že nariadením neodkladného opatrenia nedôjde k neprimeranému zásahu do práv žalovaných, odvolací súd dodáva, že práve výkon dobrovoľných dražieb je predmetom podnikania žalovaného 1/ a nariadením neodkladného opatrenia mu bude obmedzená jeho podnikateľská činnosť, hoci nie je osvedčené, že žalovaný 1/ koná v rozpore so ZoDD. Odvolací súd tiež podotýka, že samotná existencia záložného práva, ktorá je spochybňovaná v rámci konania vo veci samej spolu so zmluvou o poskytnutom úvere, nie je dôvodom pre vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že žalobca neosvedčil naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov, neosvedčil, že zo strany žalovaného 1/ a 2/ dochádza k takému správaniu, ktoré vyžaduje nevyhnutnú úpravu pomerov medzi stranami sporu.

Podľa uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.: 17Co/393/2016 zo dňa 14.09.2016, ktorým Krajský súd v Banskej Bystrici potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, cit: Odvolací súd uznáva argumenty žalobcov, že dražba nehnuteľností slúžiacich na bývanie môže vážnym spôsobom zasiahnuť do práva vlastníť majetok podľa čl. 22 Ústavy Slovenskej republiky s dosahom na ústavné právo na obydlie podľa čl. 19 v spojení s čl. 20 Ústavy SR, čo ale neznamená, že dražba takýchto nehnuteľností (výnimkou prípadu uvedeného v § 3 ods. 6 zákona) podľa zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov nie je prípustná. Relevantná súdna prax dospela k záveru, že samotná právna úprava dobrovoľných dražieb, resp. možnosť vymoženia plnení zo spotrebiteľských zmlúv touto formou, nie je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, resp. s ochranou spotrebiteľa vyplývajúcou z práva únie; tento záver vyplýva z rozhodovacej praxe Súdneho dvora Európskej únie (pozri rozsudok zn. C-43;2013 Monika Kušionová proti SMART Capital, a.s., zo dňa 10.09.2014) ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky (pozri uznesenie sp. zn. PL. ÚS 23;2014 zo dňa 24.09.2014). (...) Spornosť pohľadávky, pre ktorú sa dražba uskutočňuje, nebráni záložnému veriteľovi navrhnúť výkon záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby. Výslovne to uviedol Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. PL. ÚS 23/14 zo dňa 24. 09. 2014, podľa ktorého záložný veriteľ je oprávnený navrhnúť výkon záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby aj bez exekučného titulu priznávajúceho mu zabezpečenú pohľadávku voči vlastníkovi veci a vlastníkovi veci potom patrí na ochranu vlastníckeho práva žaloba o neplatnosť dobrovoľnej dražby. K rovnakému záveru, že uskutočneniu dobrovoľnej dražby nebráni súbežne prebiehajúce súdne konanie, v ktorom sa záložný veriteľ voči záložnému dlžníkovi domáha uspokojenia pohľadávky zabezpečenej záložným právom, čo znamená, že záložný veriteľ nemá exekučný titul a pravosť, výška a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva (§ 7 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách), môže byť sporná, nebráni záložnému veriteľovi realizovať záložné právo v rámci ním navrhovanej dobrovoľnej dražby, dospel aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 3Cdo/156/2009 z 29. 03. 2010. Ak teda dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia zabraňujúceho uskutočneniu dobrovoľnej dražby má byť len (ne)splatnosť pohľadávky žalovaného V zo zmluvy o splátkovom úvere (z dôvodov tvrdných žalobcami o neprijateľných zmluvných podmienkach v zmluve), len táto skutočnosť nemohla byť dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia zakazujúceho žalovaným 1/ a 2/uskutočňovať kroky smerujúce k výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou navyše, keď v čase rozhodovania súdu prvej inštancie takéto úkony preukázané neboli.

V zmysle ustanovení C.s.p. o neodkladnom opatrení, pod potrebou dočasnej úpravy pomerov účastníkov treba rozumieť stav vzťahov účastníkov, ktorý neznesie odklad, pričom aj v prípade, ak sú splnené formálne predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, súd musí zvažovať, či v prípade jeho nariadenia nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov účastníkov alebo tretích osôb. Výkon dobrovoľných dražieb je predmetom podnikania žalovanej 2/ Žalovaná 2/ postupuje v súlade s platným ZoDD, ktorý musí byť aplikovaný ústavne konformne aj voči dražobníkovi. Tento zákon je stále v platnosti a je v súlade s Ústavou SR. Je to jediný predpis, na základe ktorého môže dražobník postupovať pri výkone dobrovoľných dražieb. Nariadením neodkladných opatrení, prakticky automaticky po podaní návrhu žalobcov, je dražobníkom, hoci sa nedopustili žiadneho porušenia ZoDD, zakázané vykonávať podnikateľskú činnosť, nehovoriac o uviaznutých nákladoch na niekoľko rokov trvania súdnych sporov a

následne ich opätovné vymáhanie. Nariadenie neodkladného opatrenia je výrazne na ťarchu žalovanej 1/ a 2/. ZoDD sa stáva takto prakticky nevykonateľným. Aj vzhľadom na vyššie citovanú súdnu prax je takýto postup v rozpore nielen s textom a účelom zákona, ale aj právnym názorom Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR. Napriek uvedenému je dražobník postupom súdu de facto postihovaný zákazom výkonu podnikateľskej činnosti bez toho, aby porušil akúkoľvek povinnosť podľa zákona. Máme za to, že neodkladné opatrenie je absolútne neodôvodneným a nevyváženým zásahom do práv žalovaných 1/ a 2/, vo vzťahu k "zbaveniu sa povinnosti" žalobcu splatiť poskytnutý úver, ktorý zabezpečuje práve majetok Žalobcu, tým, že je znemožnené uskutočniť právom aprobovaný výkon záložného práva. Základný zmysel neodkladného opatrenia, je ochrana toho, kto o jeho vydanie žiada, pričom je ale potrebné rešpektovať ústavné pravidlá ochrany práva aj toho voči komu smeruje. Ochrana jedného účastníka nemôže byť daná do takej miery, aby prakticky znemožnila ochranu oprávnených záujmov druhej strany.

V súvislosti s úvahou Súdu o premlčaní záložného práva dáva do pozornosti nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, II. ÚS 250/2011, zo dňa 8. decembra 2011, podľa ktorého, cit: Vznesenie námietky premlčania záložného práva je významné iba vo vzťahu k právu záložného veriteľa domáhať sa uspokojenia zo zálohu, pričom je zrejmé, že túto námietku môže vzniesť iba záložca a prvý raz tak môže (úspešne) urobiť až v momente, keď uplynula premlčacia doba aj zabezpečovanej pohľadávky, nielen trojročná premlčacia doba pre premlčanie práva záložného veriteľa domáhať sa uspokojenia zo zálohu. V prípade ak tieto premlčacie doby uplynuli, záložný veriteľ nezačal s predajom zálohu a záložcom bola námietka premlčania vznesená, stráca záložný veriteľ možnosť domáhať sa (proti vôli záložcu) uspokojenia zo zálohu, pretože jeho záložné právo je premlčané. Z tejto časti nálezu Ústavného súdu SR nepochybne vyplýva, že pre stratu možnosti domáhať sa záložným veriteľom uspokojenia zo zálohu je nutná absencia začatia s predajom zálohu záložným veriteľom. Záverom uviedla, že nie je pasívne legitimovaná, nakoľko jej nesvedčí žiadne právo vyplývajúce z právneho vzťahu so žalobcom, pretože je len vykonávateľom práva vyplývajúceho zo zmluvného vzťahu prináležiacom inému subjektu (v tomto prípade prináležiacom žalovanej 1/, ktorá je jeho nositeľom). Navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne a žalobcu zaviazá uhradiť žalovanej 2/ náhradu trov konania.

7. Z vyjadrenia žalobcu k odvolaniu žalovanej 1/ vyplýva, že jej odvolanie považuje za nedôvodné a žiada, aby odvolací súd uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia ako vecne správne vo výroku v celom rozsahu potvrdil. Zotrvál na tvrdení, že v danom prípade sa nejedná o prekážku res iudicata resp. prekážku právoplatne rozsúdenej veci. Uvádzané rozhodnutie R 25/2011 je rozhodnutím neaplikovateľným v danom prípade, pretože v čase nariadenia neodkladného opatrenia platila právna norma C.s.p. a nie O.s.p., ktorej účinnosť a platnosť zanikla 30.06.2016. Uviedol, že je nesporné, že k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie došlo, a to:

1/ pohľadávka veriteľa sa premlčala o čom už právoplatne rozhodol súd, a preto i nemožno aplikovať ust. § 100 ods. 2 O.z., pretože sa už premlčalo i právo záložného veriteľa domáhať sa uspokojenia zo zálohu, 2/ cudzí ľudia rušia pokojné bývanie vlastníka nehnuteľností tak nadmieru obťažujú vlastníka, 3/ vlastník podal žalobu o určenie, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom.

Žalobca má za to, že premlčacia doba uplynula a preto nemôže obstať tvrdenie žalovanej 1/, ktorým tvrdí, že sa začalo s výkonom záložného práva v premlčacej dobe. Žalovaná 1/ nie je záložným veriteľom. Žalovaná 1/ má byť postupníkom vo veci pohľadávky, ktorá sa premlčala a prestala byť zabezpečená záložným právom. Záložné právo nebolo žalovanej 1/ postúpené. Pohľadávka mala byť postúpená dňom 07.08.2019 čo nesporne dokazuje, že od 12.08.2015 po uplynutí trojročnej premlčacej doby i pohľadávky i záložného práva. V prejednávanom prípade žalobca hodnoverne osvedčil dôvodnosť nároku a podporil ho relevantnými dôkazmi, pričom súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie v súlade so zákonom. Podľa zmluvy o poskytnutí úveru reg. č. 050576 zo dňa 03.01.2007 sa jednalo o úver vo výške 670.000 Sk v prepočte 22.239,93 eur, pričom žalobca zaplatil za úver 32.026,13 eur a rozdiel je 9.786,20 eur, z čoho vyplýva, že úver preplatil. Žalobca a jeho rodina majú právo žiadať súd, aby sa žalovaná 1/ zdržala takého konania, ktoré spôsobuje neželaný zásah do ich vlastníckych a osobnostných práv. Súd prvej inštancie sa v uznesení o nariadení neodkladného opatrenia riadne vysporiadal s návrhom i dôkazmi ako to uviedol v bodoch 12., 13., 14.,odôvodnenia. V bode 15. odôvodnenia súd na podporu odôvodnenia rozhodnutia poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.03.2019, sp. zn. 7Co/171/2018, ktorý svedčí v prospech práva žalobcu. S poukazom na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Trnava sp. zn. 20Csp/203/2018 je nesporné, že došlo k zmene skutkových okolností a neexistuje tak prekážka právoplatne rozhodnutej veci, pričom súd prvej inštancie mal vedomosť o predmetnom konaní a vysporiadal sa so zmenou skutkových okolností v bode 6.

napadnutého uznesenia ako i v bode 12., 13. a 14. V bode 17. napadnutého uznesenia súd uviedol, že neodkladné opatrenie časovo ohraničil do právoplatného skončenia konania vo veci samej, keď vo veci samej bude jednoznačne vyriešená otázka existencie resp. neexistencie záložného práva. Podľa doterajšej judikatúry súdy už judikovali neexistenciu záložného práva z dôvodu jeho premlčania, preto sa žalobca domáha svojho práva v súlade so zákonom a v súlade s jednotnou rozhodovacou praxou.

8. Z vyjadrenia žalovanej 1/ k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovanej 1/ vyplýva, že v prvom rade prekážka právoplatne rozhodnutej veci v prípade zamietnutia neodkladného opatrenia vyplýva priamo zo zákonného ustanovenia § 230 C.s.p., a teda súd je povinný na prekážku právoplatne rozhodnutej veci prihliadať z úradnej povinnosti, čo však ako vyplýva z odôvodnenia napádaného uznesenia neurobil nakoľko súd sa so zmenou skutkových okolností ani len okrajovo nevysporiadal. Rovnako tak rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktoré je uverejnené v zierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR pod č. R 25/2011 je nepochybne na prejednávany prípad aplikovateľný, keďže ako vyplýva z ust. § 230 C.s.p., nová právna úprava jednoznačne stanovuje ako neodstrániteľnú prekážku konania aj rozhodnutie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia za nezmenených skutkových okolností. Taktiež uviedla, že začatie výkonu záložného práva má priamy súvis s plynutím premlčacej doby záložného práva, a pokiaľ sa začalo s výkonom záložného práva v premlčacej dobe, tak ako v prejednanom prípade, tak sa nemožno úspešne dovolať premlčania výkonu záložného práva (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 250/2011 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/71/2021 zo dňa 27.01.2022).

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), s tým, že odvolanie žalovanej 1/ vo vzťahu k výroku I. napadnutého uznesenia oprávnenou osobou - stranou v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, odvolanie žalovanej 2/ vo vzťahu k výroku I. napadnutého uznesenia neoprávnenou osobou (§ 359 C.s.p.) a odvolanie žalovanej 2/ vo vzťahu k výroku II. napadnutého uznesenia oprávnenou osobou - stranou v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d/ C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolania obsahujú zákonom stanovené náležitosti (§ 127 a § 363 C.s.p.) a že odvolateľky použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a/, b/, f/ a h/ C.s.p.), preskúmal uznesenie iba v účinne napadnutej časti t.j. vo vzťahu k žalovanej 1/ -výrok I. a vo vzťahu k žalovanej 2/ - výrok II, v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne len vo vzťahu k žalovanej 1/ a vo vzťahu k žalovanej 2/ súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď neodkladné opatrenie voči žalovanej 2/ nariadil.

10. Podľa § 359 C.s.p. odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Podľa § 386 C.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak a) bolo podané oneskorene, b) bolo podané neoprávnenou osobou, c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, alebo d) nemá náležitosti podľa § 363 C.s.p., ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať. V prvom rade je potrebné uviesť, že zo žaloby vo veci samej, ktorá obsahovala aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nevyplýva, že by sa označenie žalovanej 2/ ako strany sporu týkalo iba návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca v žalobe označil žalovanú 2/ ako stranu sporu a to vo vzťahu k veci samej i k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, preto pri samostatnom procesnom spoločenstve na strane žalovaných, nie je možné žalovanú 2/ považovať za stranu v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vo vzťahu k výroku I. napadnutého uznesenia vydané (§ 359 C.s.p.) a odvolací súd preto odvolanie žalovanej 2/ vo vzťahu k I. výroku napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie o povinnosti žalovanej 1/ zdržať sa výkonu záložného práva podľa § 386 písm. b/ C.s.p. odmietol.

11. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu tak bolo uznesenie súdu prvej inštancie iba v odvolaniami žalovanej 1/ a 2/ účinne napadnutých výrokoch a to žalovanou 1/ vo vzťahu k jej uloženej povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva a žalovanou 2/ vo vzťahu k jej uloženej povinnosti zdržať sa úkonov smerujúcich k uskutočneniu dobrovoľnej dražby.

12. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Podľa § 328 ods. 1 C.s.p., ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky

podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Podľa § 330 ods. 1 C.s.p. súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určitý čas. Podľa § 330 ods. 2 C.s.p., ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

13. Rozhodnutie súdu prvej inštancie podlieha prieskumu odvolacím súdom len v rozsahu a z dôvodov, ktoré odvolateľ uvedie v podanom odvolaní, resp. podľa § 365 ods. 3 C.s.p. doplní do uplynutia lehoty na podanie odvolania, keďže podľa § 379 C.s.p. odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný a podľa § 380 ods. 1 C.s.p. odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný. Uvedenie dôvodov, z akých sa rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nesprávne, t.j. uvedenie odvolacích dôvodov, je aj zákonnou obsahovou náležitosťou odvolania podľa § 363 C.s.p., a teda odvolateľ musí v odvolaní uviesť konkrétne tvrdenia o tom, z akých dôvodov rozhodnutie považuje za nesprávne, pričom podľa § 373 ods. 1 veta druhá C.s.p. súd na doplnenie odvolacích dôvodov odvolateľa nevyzýva.

14. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanej 1/ povinnosť zdržať sa realizácie výkonu záložného práva špecifikovaných nehnuteľností.

15. Žalobca žiadal nariadenie neodkladného opatrenia spolu so žalobou vo veci samej z dôvodu potreby bezodkladnej úpravy pomerov a obavy ohrozenia exekúcie. Žalobca ním chcel dosiahnuť, aby sa žalovaná 1/ zdržala realizácie výkonu záložného práva špecifikovaných nehnuteľností, pričom žalobou vo veci samej sa domáhal určenia, že špecifikované nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom v prospech žalovanej 1/.

16. „Predbežné opatrenie (neodkladné opatrenie) má charakter preventívneho riešenia vzťahu medzi stranami a má miesto vtedy, ak je dôvodná obava, že jeho nenariadením by sa zhoršila pozícia žalobcu, alebo by vznikol priestor k tomu, aby bol vykonaný právny úkon, ktorý by vytvoril nezvratný právny stav.“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Obdo/1/2017, zo dňa 09.02.2017)

17. Súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie pre potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, pretože žalobca spochybňoval pohľadávku žalovanej 1/ spôsobom, ktorý môže mať vplyv na jej existenciu.

18. Keďže pohľadávka žalovanej 1/ je zabezpečená záložným právom a jej realizácia bola dohodnutá aj predajom zálohu na dražbe, t.j. dobrovoľnou dražbou, nemožno žalobcovi odoprieť ochranu nariadením neodkladného opatrenia, pretože toto tu bude plniť účel preventívnej ochrany žalobcu pred výkonom záložného práva formou dobrovoľnej dražby, ktorá ako jedna z foriem bola dohodnutá v zmluve o zriadení záložného práva a ktorú dobrovoľnú dražbu už žalovaná 1/ navrhla vykonať.

19. Následky, ktoré hrozia žalovanej 1/ dočasným odložením výkonu záložného práva sú nepomerne miernejšie v porovnaní s následkami, ktoré by hrozili žalobcovi okamžitým vydražením predmetnej nehnuteľnosti. V posudzovanej veci neodkladné opatrenie nemá charakter rozhodnutia vo veci samej, a teda napriek neodkladnému opatreniu, žalovanej 1/ právo uspokojiť svoju pohľadávku voči žalobcovi v zmysle záložnej zmluvy zostáva zachované, len je dočasne pozastavená jeho realizácia do doby zrušenia neodkladného opatrenia. Neodkladným opatrením preto nebol vytvorený nenávratný stav a právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzenia žalovanú 1/ neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah.

20. Odvolací súd poukazuje aj na opakovane vyslovený názor Ústavného súdu SR, že podľa platnej právnej úpravy ZoDD je rozsah prostriedkov následnej nápravy proti výkonu záložného práva obmedzený v podstate len na žalobu o neplatnosť dobrovoľnej dražby a takáto následná prípadná obrana záložcu je podstatne sťažená (napr. uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS/262/2013 z 30.04.2013 a uznesenie Ústavného súdu SR PL. ÚS/23/2014-18 z 24.09.2014), a teda podľa odvolacieho súdu je na mieste dočasne upraviť pomery strán ešte pred realizáciou výkonu záložného práva.

21. Odvolací súd preto v kontexte odvolacích dôvodov žalovanej 1/ a na ich naplnenie uvedených tvrdení, dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia voči žalovanej 1/ je vecne správne. Odvolací súd pritom zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie je osobitným

inštitútom procesného práva, teda účelom konania o neodkladnom opatrení nebolo vyhodnocovanie tvrdení týkajúcich sa hmotnoprávnej stránky, či už ide o premlčanie, platnosť zmlúv, neprijateľné zmluvné podmienky a pod., tieto budú posudzované až pri rozhodovaní vo veci samej a žalovaná 1/ v odvolaní neuviedla také tvrdenia týkajúce sa potreby bezodkladne upraviť pomery, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia.

22. V spore medzi žalobcom a žalovanou 1/ vystupuje žalovaná 2/ ako osoba, ktorá organizuje dražbu, teda podľa § 6 ods. 1 ZoDD žalovaná 2/ je dražobníkom. Zákonodarca v ustanovení podľa § 19 ods. 1 písm. b) ZoDD upravil, že dražobník je povinný upustiť od dražby najneskôr do jej začatia, ak je dražobníkovi preukázané vykonateľným rozhodnutím, že navrhovateľ dražby nie je oprávnený navrhnúť vykonanie dražby; ak ide o neodkladné opatrenie súdu, postačí, ak je dražobníkovi preukázané, že toto bolo súdom nariadené.

23. V posudzovanej veci žalovaná 1/ ako osoba, ktorá vykonáva záložné právo, spĺňa zákonnú definíciu navrhovateľa dražby podľa § 7 ods. 1 ZoDD. Odvolací súd má za to, že ak žalovanej 1/ ako navrhovateľovi dražby neodkladným opatrením je uložené zdržať sa realizácie výkonu záložného práva, extenzívnym výkladom je potrebné dospieť k záveru, že ide o rozhodnutie súdu o tom, že navrhovateľ dražby nie je oprávnený vykonať dražbu navrhnuť. Preto pre vznik zákonnej povinnosti žalovanej 2/ upustiť od dražby postačí, ak žalovanej 2/ bude preukázané, že toto neodkladné opatrenie bolo súdom nariadené a nie je potrebné, aby aj žalovanej 2/ ako dražobníkovi bola neodkladným opatrením ukladaná povinnosť zdržať sa úkonov smerujúcich k uskutočneniu dobrovoľnej dražby.

24. Pretože žalovaná 2/ nie je subjektom povinnosti voči žalobcovi, odvolací súd súhlasí s obranou žalovanej 2/, že nie je pasívne vecne legitimovaná, a teda medzi žalobcom a žalovanou 2/ neexistuje potreba bezodkladnej úpravy pomerov, preto nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanej 2/ nebolo dôvodné.

25. Keďže potreba úpravy pomerov medzi žalobcom a žalovanou 2/ nebola daná už z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie a keďže dôvody uvedené v odvolaní žalovanou 2/ nemohli platiť i pre žalovanú 1/, ďalšie dôvody a tvrdenia uvedené žalovanou 2/ v odvolaní odvolací súd nevyhodnocoval, pretože by mohli ovplyvniť správnosť rozhodnutia len voči žalovanej 2/, nie aj voči žalovanej 1/.

26. Vzhľadom na uvedené, podľa § 387 ods.1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. potvrdil a podľa § 388 C.s.p. vo výroku II. ho zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia proti žalovanej 2/ zamietol.

27. K námietke žalovanej 1/ že na Okresnom súde Trnava už bolo vedené konanie pod sp. zn. 22Csp/132/2017, predmetom ktorého bol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zdržať sa výkonu záložného práva k totožným nehnuteľnostiam, ako aj v tomto prípade t.j., je tu prekážka právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata) treba uviesť, že o prekážku právoplatne rozhodnutej veci ide vtedy, keď v obidvoch konaniach ide o totožný spor, t.j. spor, ktorý sa týka (1) totožných strán, (2) totožného predmetu konania a (3) totožných skutkových okolností, od ktorých sa odvodzuje uplatnený nárok; v prípade nesplnenia ktoréhokoľvek z uvedených prvkov sa nejedná o prekážku právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata); odvolací súd má za to, že tu neboli splnené podmienky na zastavenie konania, pretože v obidvoch konaniach sa nejedná o spor, ktorý by sa týkal totožných strán.

28. Podľa § 396 ods. 1 C.s.p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 262 ods. 1 C.s.p. rozhodne aj bez návrhu súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie u neho skončí.

30. K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Súd poučuje strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).